

A TEREMTÉS RÖVID VÁZLATA

Kezdetben vala Isten. Isten őselet, teremtő erő, teremtő mozgás, amelynek szellemi egységgé kellett kristályosodnia. Ti azt a mozgási folyamatot fel nem foghatjátok; még mi is, az anyagtól teljesen megszabadult szellemek, csak sejteni tudjuk, de annyit mégis fölfoghattok, hogy a hasonlónak csak hasonló következménye lehet. Így Isten volt s belőle hozzá hasonló lények, a tiszta szellemek lettek. Minthogy a tökéletességből származtak, bennük volt a tökéletesség csírája, s az atyaság kezeskedik arról, hogy ezek a csírák mindegyikben Atyjuknak képmásává fognak fejlődni. Megvolt bennük a teremtő erő, a szabad akarat és a törvények ismerete, mely által ezt a teremtő erőt egész a tökéletességig kellett volna fejleszteniök. E három tulajdonuknak meg kellett lennie, a teremtő erőnek a szabad akaratnak és a vezető törvények ismeretének, mert csak ezek által érhatték el azt a nagyságot, amely fiúságuknál fogva törvényszabta célul volt elébük kitűzve. De éppen e három által megvolt a képességük arra is, hogy Isten ellen föllázadjanak. Szabad akarat nélkül Isten akaratának ellenszegülni lehetetlen lett volna, a törvények ismerete nélkül, amelyek által magukat fejleszteniük kell, e törvények elhagyása rájuk nézve nem lett volna bukás, nem lett volna bűn és a teremtő erejükkel való visszaélésben volt az a cselekmény, mely a határozott akarat kifejezése volt. Végtelenül nehéz emberi szavakkal az emberi értelemhez mérten csak körvonalakban is vázolni ennek az első szellemi bukásnak a képét.

Isten a maga nem teremtett nagyságában, mely mint örök forrás a szeretet, a bölcsesség és mindenhatóság hullámaiban emelkedik föl, gyermekei előállott szükségeihez illő, új törvényeket, új teremtési formákat adott. Azt az eredményt, melyet eltévedt gyermekeinek teremtő erejükkel való visszaélése idézett elő, engesztelő törvényekbe foglalta be és amidőn e szellemanyagnak, vagy fél-anyagnak fejlődési és képződési képességet adott, a káoszt törvényszerűséggé változtatta át.

Azok az elsődök, akik ebben a bukásban részt nem vettek, hosszú időturnusok alatt magas szellemekké érlelődtek; azáltal, hogy a kísértésnek ellenállottak oly magasra emelkedtek a bukott szellemek fölé, hogy az elesettek, a hasonlóság örök törvénye szerint amazoknak nyelvét többé nem értették meg. Az összekötő kapocs az elesettek és a

megpróbáltatás után a tökéletességhez közellevők között, a próbára nem tett tisztaság volt. Ennélfogva teremtett Isten tiszta szellemeket s lakóhelyül adta nekik a félanyagi világokat, melyek az ő törvényei szerint, azokból az anyagcsírákból képződtek, amelyek a teremtő erővel történt visszaélés folytán állottak elő. Ezt a második teremtést, Ádám teremtésének történeti képe mutatja be nektek.

Ádám teremtésekor a gonosz már alakot öltött volt a kísérő kígyó formájában, A Szentírás csak rámutat ezekre; a szellemi kijelentés a gyermekek értelméhez van mérve, amelyet nekik táplálékul adtak. AZ új szellemteremtéseket nem közvetlenül Isten tanította, hanem a magas elsőd szellemek; a kísértés pedig az elesett elsődök alakjában ferközött hozzájuk. A kísértéssel szemben való ellenállással, tisztaságuk megtartásával kellett tanító-például szolgálniuk az elesetteknek; kettős feladatuk volt tehát: u. m. tanítani és tanulni. A szellemek szolidaritásának nagy törvénye ilyen alakban nyert kifejezést. Az elesett szellemek teremtő erejének következményéből azután második élet képződött; mert miután ezeket a következményeket isteni törvényekbe zárták be, megadatott nekik a fejlődési képesség egészen lényük tökéletességének eléréséig. Törvény szerint így kellett ennek lennie, És ezt a másodlagos életet, amely kötött fejlődési szükségesség folytán az anyagból képződik, nevezzük életelvnek, élet-princípiumnak. Adhattok ennek a másodlagos életnek más nevet is, hogyha az a név ennek fogalmát jobban tisztábban kifejezi. Nevek nem változtatnak a tényeken semmit. Ez az életelv kötött fejlődési folyamatban az ásvány, növény és állatvilágon át, elemi szellemmé, vagy elemi lélekké fejlődik, ami lényé tökéletességének a legmagasabb foka. Meghatározott törvények vezetik ezt a másodlagos életet tökéletességére, meghatározott törvények ragadják meg itt és viszik az anyag szellemét az összszellemhez, Istenhez, aki ezeknek lényét átalakítja és a tiszta szellem kezdő fokozatára emeli, ahol szabad akaratot nyervén, tetteiért felelőssé lesz. E tiszta szellem ugyanolyan fejlődési folyamat előtt áll, mint a paradicsomi szellemek; elérheti, mint szellem, a maga tökéletességét, ha pedig a bekövetkezendő megpróbáltatásokban elesik, vezeklés és tisztulás céljából anyagiasabb szenvedésekre lehet szüksége.

A Bibliában meg van írva Ádám esete, kiűzetése a paradicsomból, valamint a föld terméketlensége, amely a bűn következménye volt. A tisztaságban teremtett paradicsomi szellemek, kik a bukott szellemek-

nek (a kígyónak, vagy Lucifernek) kísértései alatt elestek, azokból a lakóhelyekből, amelyek addig törvény szerint nekik megfelelőek voltak, kinőttek; mivel a szabad szellem éppen úgy hátrafelé, mint előre haladva kinőhet valamely fokozatból, aszerint, amint előre fejlődik, vagy visszafejlődik. A fejlődés katasztrófákban történik. Elérkezik az érettség ideje, a tetőpont, melyen a hüvely, amely egyenlőtlen köt egybe, felpattan és a megszabadult szellem a vonzás törvényénél fogva új pályára jut. Így képződnek világok a világokból; a napok hozzák létre az őket környékező bolygókat, a bolygók a körülöttük lévő holdakat, és mindezek a világok lakóhelyei a szellemeknek? az életprincípium kifejlődik az anyagból, s ennek élő ruháját alkotja, előkészítvén a szellemek lakóhelyét. A szabad szellem folytonos bukás által visszafejlődhetik az életprincípium kezdetleges fejlődési fokára, és akkor nem szabad, hanem a törvény kényszere alatt kell tovább fejlődnie, mígnem eléri azt a fokot, amelyen szabad akarata, teremtő ereje és törvényismerete újólág érvényesülhet.

A világegyetem tehát világmegosztás folytán állott elő, amely a fejlődés és visszafejlődés tetőpontjainak következménye volt. Krisztus erről képet állít elétek a búzáról és a konkolyról mondott példázatban. Amíg meg nem értek, egymás mellett álltak, ugyanaz a föld táplálta mindkettőt; de amikor megért, elkülönítették egymástól. Az Isten által teremtett paradicsomi szellemek bukásuk után a föld és a földhöz hasonló világok emberi alakjának iskolájáig hívek maradtak rendeltetésükhöz, hogy összekötő láncszemeket képezzenek az elesett és a tisztán maradt, a magas és az alacsony szellemek között

(Részlet Emánuel szellem nyilatkozataiból)